

Ey oğul, alim olsa rəbbani,  
Sən onun ol dərinədə dərbani.  
Mən özüm kim, zəmanə sərvəriyəm,  
Üləmanın kəminə çəkəriyəm.  
Necə kim, vardı fazili-Şirvan,  
Ol behinzadəyi-şəhi-dövrən,  
Mənbəyi-elmü helmü nuri-cəli,  
Mədəni-fəzlü bəzmi-Seyyid Əli.  
Ələmə əfzəli-qəbaildir,  
Məhbiti-cümleyi-fəzaildir.  
Yoxdu zatında buyi-rəngü riya,  
Qeyrlər ləfzdir, budur mənə.  
Leyk bir parə mərdi-hiylətgər,  
Eylədir dərs üçün İraqə səfər.  
Kimisi şəhri-İsfəhanə gedir.  
Kimisi Yəsdü Bəhbəhanə gedir,  
Kimisi Kərbəlayə azim olur,  
Necə şeylər ona müəlim olur.  
Oxuyur hər biri beş-altı vərəq,  
Sonradan saqqala verir rəvnəq.  
Zadəhəllah İraqdə tüllab  
mütəvü siğədən olur sirab.  
Hər zaman vəqə olsa üsrü hərəc,  
...eyləyir ümidi-fərəc.  
Qüvvəyi-bahi görməsə ifrat,  
bir də gördün atıbdı, həbbi-nişat.  
Günüzü siğəni edər əzbər,  
Gecələr nazəninə həmbəstər.  
“Nəfərə minküm” ayəsin oxuyur,  
çoxusun sinədən yalan toxuyur.  
Qurtarır puli çün olur məğlub,  
Vətən əhlinə göndərir məktub-  
Ki, əya sakinani-əhli-vətən,  
Çəkmişəm on beş il riyazət mən,  
Edirəm kəsbi-elm leylü nəhar,  
Gündüzüm dərsdir, gecəm təkrar.  
Həndəmənim şəb “Üsuli-Kafi”dir,  
Sizə ancaq bu elm kafidir.  
Şöhretim gün təki cahanı tutub,  
Rüfətim ərzü asımanı tutub.  
Elmə əlləməyi-zəmanəm mən,  
Ələmi-xəlqi-kyn-fəkanəm mən.  
Olmuşam elmü fəzldə mümtaz,  
“Fəxri-Razi” deyil mənə həmrəz.

Elm ilə hər məkanda adım var,  
Gözümüz aydın, ictihadım var.  
Gəlməyimdə əgər ci var təxir,  
Edirəm mən risaləmi təhrir.  
Mənə bir qədr pul edin irsal,  
Ləşkəri-fəqrə olmuşam pamal.  
Gecələr şəmə tapmıram bir pul-  
Ki, yazam şərhi-müşküləti-üsul.  
Çox gecəm var ki, şamsız yatıram,  
Caysız, həm təamsız yatıram.  
Bu pəyamı eşitcək əhli-vətən,  
Alışıb, od tutub çi mərdü çi zən.  
Bir qədər cəmlə eyləyib zərü sim,  
Göndərlər ki, hiç eyləmə bim,  
Pul gəlir hər qədər ki, sən qalasan,  
Tək sən sahibictihad olasan.  
Pul ki, çatdı cənab tüllabə,  
Yenə Verdi əzəlki mis qabə.